

Veseli kristjani, polni duha

Pripravil: p. Viljem LOVŠE

Adventni čas in Božič sta začetek novega liturgičnega leta. Vse bogoslužje je osredotočeno na pričakovanje Odrešenika, ki prihaja trikrat:

1. kot Božji Sin, ki postane človek v Betlehemu;
2. kot Kristus in sodnik ob koncu časov;
3. kot Gospod, ki vstopa v vsako srce, ki ga sprejme in si ga želi.

Slednje pomeni sprejeti dobrotljivost in naklonjenost Boga do vsakega izmed nas. V Jezusu se v polnosti razodene in pokaže našim očem in srcu. Ne pozabimo, da sta Bog in njegov Duh že v nas. Advent živimo tako, da smo pozorni Nanj v nas, da mu pustimo, da je v nas živ in deluje. Dajmo mu besedo in prostor. Računajmo Nanj in na njegovo moč. Vedno znova. Tudi letošnjo zimo. Z vso močjo in hrepenenjem! Vse kar pričakuje od nas je to, da ga želimo srečati in sprejeti. Želi, da bi ga pričakovali in si ga želeli. Vabi nas v hrepenenje, da bi naše srce oživel in se okrepilo. Rad bi nas napolnil z veseljem!

S tem se uresničujejo naše najgloblje sanje: lahko živimo v miru in dobrotljivosti, brez nasprotnikov in sovražnikov. Če le hočemo in verujemo! Naša človeška poklicanost je uresničena. Lahko živimo kot bitja sožitja. Jezus nam to omogoča in zagotavlja. Spet pričakujemo njegovo rojstvo. Spet nas vabi, da se veselimo, ker smo obiskani, ker smo bitja srečanja. Sreče! Jezusa molitev imenuje »učitelj resnice in vir sprave«. Ne gre za abstraktno resnico. Resnica je v tem, da se Bog razodene našemu srcu, ko nam Jezus odpusti in nam brezpogojno podari samega sebe.

Njegovo odpuščanje nam omogoča svobodno srečanje z Bogom, s seboj, z bližnjimi in vso zgodovino. Pričakovanje nam omogoča, da kot temelj svojega delovanja zaživimo spravo, dobrotljivost in mir srca. Čuječnost v katero nas vabi služi le temu, da nas prevzame prijateljstvo z Bogom v Jezusu Kristusu. Vir veselja našega srca je Božji dar samega sebe v Jezusu Kristusu. On se podarja, da bi tudi mi lahko v moči njegovega veselja nad nami, sebe podarili vsem!

To želi Božji Duh tudi za vsakega izmed nas. Želi oživeti v našem srcu in nas pritegniti v srečanje s Kristusom! Po svojem Duhu je v nas. Želi biti v nas živ! Hrepeni, da mu pustimo delovati v nas, za nas in preko nas za vse! Tukaj smo zato, da mu dovolimo, da nas spet prevzame s svojim Svetim Duhom. Svet namreč potrebuje ljudi polne Svetega Duha = ljudje, ki živijo iz Očetove moči in nanj računajo v vseh situacijah, ki mu zaupajo kakor otroci v vsem. Le tako bo po nas dosegel in spremenil vse in ves svet.

Kaj moramo torej storiti? Pričakovati, želeli, hrepeneti, verovati. Njegov Duh je dar, ki je dan velikemu pričakovanju in veri, da lahko spremeni moje življenje in reši vse moje težave. Lahko mu izročimo in priporočimo tudi naše odnose doma in v službi. Edino kar Bog najbolj želi je, da bi nam dal svojega Svetega Duha (Lk 11, 1-13). Prosimo na začetku vsakem molitve: »Pridi Sveti Duh! Duh Jezusa Kristusa, usmili se me! Duh Jezusa Kristusa izročam se ti! Izročam ti vse! Daj nam tvojega Duha! Prosimo za vse! Za nas in za vse potrebne in drage!« Priporočimo se Mariji, da nas nauči moliti! Prosimo, da nas prežari Sveti Duh! On nam daje osebno ljubezen do Jezusa Kristusa! On nam omogoči, da Jezusa Kristusa, križanega in vstalega, vidimo, srečamo in smo njegove priče! Srečni ker ga poznamo in lahko delujemo njegovega Svetega Duha!

Božje hrepenenje je, da se srečamo z Jezusom Kristusom, da nas usposobi, da bomo Njegovega Svetega Duha deljevali vsem, ki so z nami, in da bomo razločevali kaj je prav in dobro za našo rast in rast bližnjih v ljubezni!. Svet je lačen Boga in izkušnje Boga! Ne teorij! V teh dneh odpiramo srce prav temu. Gospod, daj nam okusiti tvojo moč v našem življenju, da te bomo lahko drugim dali kot najdragocenejšo hrano in sami z veseljem živeli od tvojega Telesa in tvoje Besede. Prebudi v vsakem od nas veliko hrepenenje po Tebi in velikodušnost, da ti iskreno in do konca odpremo svoje srce!